

at jeg er gaaet ind paa de foreliggende Forandringer i Realiteten, saaledes som det allerede er udtalt af den meget ærede Ordfører for Udvalget, — navnlig da paa Indrømmelsen i Henseende til Ombytning af „Bedehus“ med „Bedesal“ og paa Indrømmelsen i Henseende til Indstrækningen af Tallet, som skulde udgjøre Menighedsstammen, nærmest om samme, fra 20 Familier til 10. Og det er derhos heller ikke uden Betænkelighed — hidtil talte jeg nemlig derom med Hensyn til min egen Overbeviisning, — men det er heller ikke uden Betænkelighed med Hensyn til, hvorvidt i alt Fald mine Kræfter ville strække til at have Loven paa dens videre Bane, som det da er det høie Thing bekendt, at med enhver saadan ny Indrømmelse, ethvert saadant lille Afslag i Henseende til Fordringen og Begrænsningen bliver det ikke lettere, men vanskeligere, at føre Sagen videre. Men forsaavidt som den ærede Taler, der sidst havde Ordet, hittede, at Friheden her ikke var givet med rund Haand, saa skal jeg dog bede om Tilladelse til at bemærke for mit personlige Bedkommende, at den idetmindste er givet med et Hjerte, der er villigt til at unde Enhver Frihed, navnlig paa det aandelige Omraade, som kan bestaae med Stillingen til den aandelige Kreds, hvortil man ellers vil høre, altsaa navnlig her med Stillingen til den danske Folkekirke; og saa vil jeg bede om Tilladelse til at bemærke, at jeg i sin Tid personlig har været med til at søge et Loft, for at der maatte holdes Gudstjeneste derpaa, og at jeg altsaa ogsaa veed en lille Smule af, hvorledes man kan længes efter Indrømmelser, og det fra den Tid af, da der ingen Rigsdag var til at beslytte Trangen i saa Henseende.

Om de enkelte af Udvalget foreslaaede Forandringer skal jeg saaledes ikke videre hittede mig, da jeg anseer det dem Bedværende for tilstrækkelig fremhævet af den ærede Ordfører. Kun om de Forslag, der ere stillede, deels af tre ærede Medlemmer af Thinget, deels af mig personlig, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Hvad det af de tre Medlemmer stillede Forslag under Nr. 1 angaaer, har det været min Forudsætning, og er — hvis jeg tør henholde mig til min

Indkommelse — nok ogsaa engang udtalt her i Thinget, at det er selvforstaaeligt, at ved Udtrykket „Enker med Huusstand“ maatte ogsaa de Kvinder agtes medtagne, der havde Huusstand, selv om de ikke vare Enker, men derimod, efter hvad nyligen blev omtalt, som ældre ugifte Fruentimmer forestod en saadan. Der kan imidlertid fra min Side ikke være Noget imod, hvis Thinget foretrækker dette, at man vælger det foreslaaede fuldstændigere Udtryk i Stedet. I Henseende til det andet Punkt skulde det være mig en Fornøjelse at slutte mig til de 3 ærede Medlemmer, der have stillet det, da jeg godt seer, at Udtrykket „ministeriel“ i det almindelige Sprog er kommet til at have en anden, stundom maaffee mere nærliggende Betydning, end den, hvori det i Lovudkastet er benyttet. Imidlertid forekommer det mig, at det vilde være heldigere, ifald man saa satte „de øvrige kirkelige Handlinger“, saa Stedet i sin Sammenhæng kom til at lyde „den almindelige Gudstjeneste og de øvrige kirkelige Handlinger“. Og herom vil der i alt Fald kunne confereres med Udvalget, hvorefter det heldigere Udtryk da kunde komme frem ved 3die Behandling. Thi naar man blot siger „Sacramenternes Forvaltning“, saa er da Udtrykket i ethvert Fald ikke fuldstændigt. Forvigt anseer jeg Forandringen for mindre betydelig. Hvad det 3die Forslag angaaer, da anseer jeg det for en Redaction, og skal aldeles henstille til det høie Thing, hvilken Udtryksmaade det maatte foretrække. Det af mig stillede Forslag under Nr. 4 er, om jeg tør bemærke det, blevet misforstaaet af den ærede Ordfører, naar han antager, at dets Hensigt er en Indstrækning. Dets Hensigt er snarere og i visse Maader en Udvidelse, eller, bestemtere sagt, dets Hensigt er at skaffe en besynderlig Dobbelthed bort i de Regler, der ere gjældende, og der ønskes gjorte gjældende. Anordningen af 2den October 1862 siger, — hvordan man end forklarer den, — dog virkelig og ordret, at Forvisningen skal tilveiebringes i d ligst 48 Timer forud. Og naar det nu her i Lovens sagdes, at dette skulde skee senest 48 Timer forud, og naar begge Dele skulde fastholdes bogstaveligt, — som jo det ærede Medlem for Ribe Amt (Termanfen)